

Jože Šmit | Pomladne impresije

Pomlad

Plitva so travnata morja,
dom je ob bregu ko grad,
topla so v zarji obzorja,
dober se vračam v pomlad.

Drenove veje gorijo,
rumeni plameni sijo,
angeli zdravamarijo
nizko nad mano neso.

Dekle med črešnjami

Med cvete črešenj skrila si obraz,
njih mehki prah precejaš skozi veke,
prek grudi ti drsijo zlate reke
in hrepeneče se lijó ti v pas.

Ko lepo sanjo te bo veter razsejal,
le v sebi boš plodove skrite varovála;
nekdo, ki nisi ga nikdar poznala,
nekoč bo tudi te pobral.

Ob mlinu

Voda zveni kakor sanja,
vrbe so dobri duhovi noči,
ločje se tiho priklanja,
noč ko v zibélki v njem spi.

Mlinar je kamne zavrl,
vdano pod žleb sem nastavil dlani:
kadar srce bom zaprl,
čiste mi bodo zastrle oči.